

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 221

гр. Пазарджик, 05.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

като разгледа докладваното от Десислава Анг. Ралинова Търговско дело № 20225200900028 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл.374 ал.2 от ГПК.

Депозирана е искова молба от ТД на НАП – П. чрез М.Ж. В.а – публичен изпълнител в ТД на НАП – П., чрез ***** Д. А. – ***** в отдел „Обжалване“ при ТД на НАП – П. срещу С. А. Р., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.П., ул. „А.Б.“ №**, ет. **, ап.**, „СР А.“ ЕООД с ЕИК *****, (с предишно наименование: „С. Р. А.“ ЕООД), със седалище и адрес на управление гр.П., община П., ул.„К.“ №* ет.*, ап. ателие №***, представлявано от С. А. Р., „Т.Д.Ж.Т.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.П., община П., ул. „А.Б.“ № ** **, представлявано от С. А. Р. и „Е.А.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., община С., р-н С., ул.„К.Ш. №*, представлявано от Г. В. К..

В исковата молба са изложени обстоятелства, че в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите гр. П. спрямо длъжника С. А. Р., с ЕГН ***** е било образувано изпълнително дело № 170261958/2017г. за принудително събиране на публични вземания, като общият размер на задължението по изпълнителното дело за принудително събиране на публични вземания към 04.01.2022 г. били в размер на 560 490,94 лева. Сочи се, че голяма част от дълга по изпълнителното дело се дължала на присъединените и установени публични вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски. Горните били установени с ревизионен акт №Р-16001616004578-091-001/17.02.2017 г., издаден от А.Н.Б. на длъжност **** в качеството й на **** в ТД на НАП П., с който са установени задължения в размер на 447600 лв. за осигурителни вноски по ЗДФЛ, ДОО, НЗОК и ДЗПО - УПФ.

Ищецът сочи, че в случая били налице предпоставките, визирани от чл.216 от ДОПК, за което имало правен интерес да иска връщане в патримониума на длъжника и последващата възможност от страна на НАП да се удовлетвори от стойността при извършване на публична продажба на процесните недвижими имоти, а именно:

- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастрална карта и кадастралните

регистри на с. Р., общ. П.,

- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастрална карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.
- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.
- **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П.,
- **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот с идентификатор № ****** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот № ***** по плана на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот № ****** по плана на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот № ******* по плана на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот № ******* по плана на с. Р., общ. П.,

Излагат се още, следните твърдения от ищеца:

Били са наложени обезпечителни мерки, представляващи запор върху всички банкови сметки, запор на земеделска техника, запор на МПС и други движими вещи. Установено е, че задълженото лице не разполагало с авоари по банковите си сметки, а притежаваните от него вещи и МПС-та и земеделска техника са били много добре укрити и не можело да бъдат открити при направени опити от публичния изпълнител, за да бъдат описани, което било видно от съответните документи: Съобщение за насрочване на опис и протокол от посещение на адрес. Твърди се от ищеца, че това целенасочено поведение на длъжника представлявало пречка публичните задължения да бъдат събрани, чрез способите на принудителното изпълнение по ДОПК, като съответно обезпечителните действия не били довели дори до минимално, частично погасяване на публичните задължения на лицето и държавата продължавала да бъде неудовлетворен кредитор.

Поддържа се, че това пораждало необходимостта от други действия по принудително изпълнение и в тази връзка след извършена проверка в информационните масиви било установено, че С. А. Р., с ЕГН ***** е извършила възмездни сделки с имуществото си, както следва:

1. Съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №154, том 37 с дв. вх. рег. № ****Г. С. А. Р., ЕГН ***** била продала на „С. Р. А.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следните свои собствени недвижими имоти, а именно:

- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастрална карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастрална карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.,
- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастралната карта и

кадастралните регистри на с. Р., общ. П.,

- **Поземлен имот с идентификатор № ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П..

Данъчната оценка на гореописаните недвижими имоти към момента на сделката била общо в размер на 1060,20 лв.

1. Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №152, том 37 с дв. вх. рег. № ***** г. С. А. Р., ЕГН ***** била продала на „С. Р. А.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следния свой собствени недвижим имот, а именно:
 - **(една втора) ид. част от поземлен имот с идентификатор №******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Ч., общ. П., Данъчната оценка на имота възлизала на 859.97 лв.
2. Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №139, том 32 с дв. вх. рег. ***** г. С. А. Р., с ЕГН ***** била продала на „С. Р. А.“ ЕООД представлявана от управителя С. А. Р. следните свои собствени недвижими имоти, находящи се в землището на село Р., общ. П., а именно:
 - **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П..
 - **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П..

Данъчната оценка на описаните имоти е в размер на 21020,80 лв.

3. Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт № 100, том 3 с дв. вх. рег. №***** г. С. А. Р., ЕГН ***** била продала на „Т.ДЖ.Т.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следните свои собствени недвижими имоти, а именно:
 - **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П..
 - **Имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П..

Данъчната оценка на гореописаните недвижими имоти била в общ размер на 74304,90 лв.

Ищецът счита, че в случая на сделките по т.1 – т.4 били налице предпоставките, визирани в чл.216 от ДОПК за предявяването на исково производство на основание посочената правна норма.

Ищецът се позовава на разпоредбата на чл.216 ал.1, т.6 от ДОПК, съгласно която недействителни по отношение на държавата, съответно общините, са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчване на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, сделки извършени във **** на публичния взискател, по която страна било свързано с длъжника лице, като излагат съображения, че в случая можело да се твърди, че извършените действия по разпореждане с имуществото на длъжника са сделки, извършени във **** на публичния взискател, по която страна било свързано с длъжника лице, съгласно горепосочената правна норма, тъй като при анализ на описаната ситуация по отношение на задълженото лице била установена липса на достатъчно имущество, годно да послужи за обезпечение на просрочени публични задължения, установявани и събирани от НАП. Сочи се също, че действието по отчуждаване на горепосочения актив било извършено скоро след

връчена заповед за възлагане на ревизия с №Р-16001616004578-020-001/05.07.2016 г., вследствие на която са установени публични задължения на ревизираното лице. В тази насока се твърди, че следвало да се има предвид, че длъжникът е извършил разпоредителни действия със свое имущество с намерение да увреди публичния взыскател, като страна по сделката е свързано с длъжника лице. Двете страни по сделката представлявали свързани лица по смисъла на Параграф 1, т. 3, б. „д” от ДР на ДОПК, съгласно която разпоредба свързани лица са: „лицата, в чиито управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице”. В случая към момента на сключване на договорите С. Р. била управител, както на „С. Р. А.“ ЕООД, така и на „Т.ДЖ.Т.” ЕООД.

Поддържа се от ищеца, че е изпълнен и фактическият състав на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, тъй като на първо място е налице длъжник по установено публично задължение. На второ място се твърди, че е налице разпоредителна сделка с имуществени права на длъжника - продажба на цели или съответните идеални части от правото на собственост върху недвижими имоти. На трето място - сделка, извършена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия; На четвърто място се твърди, че ревизията е установила публични задължения на ревизираното лице и на последно място – намерение да се увредят публичните взыскатели, като последните три елемента от фактическия състав били налице кумулативно.

Същите съображения се отнасят и за останалите сделки изброени от ищеца - съгласно нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №5, том II с дв. вх. рег. №*****Г., С. А. Р., с ЕГН ***** е продала на „Е.А.“ АД, представлявана от изпълнителния директор Г. В. К., чрез пълномощника си С.К. С.а, собствения си недвижим имот, находящи се в землището на село Р., общ. П., а именно:

- **Поземлен имот с идентификатор №****** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П.. Данъчната оценка на имота възлизала на 565,90 лв.

Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №47, том 12 с дв. вх. рег. №**** г. С. А. Р., с ЕГН ***** е продала на „Е.А.” АД, представлявана от изпълнителния директор Г. В. К., чрез пълномощника си С.К. С.а, собствените си недвижими имоти, находящи се в землището на село Р., общ. П., а именно:

- **Поземлен имот № ***** по плана на селото.
- **Поземлен имот № ****** по плана на селото.
- **Поземлен имот № ******* по плана на селото.
- **Поземлен имот № ******* по плана на селото.

Данъчната оценка на недвижимите имоти възлизала на 1264,68 лв.

Ищецът счита, че в случая по сделките т.5 – т.6, също били налице предпоставките, визирани в чл.216 от ДОПК за предявяването на исково производство на основание посочената норма като се излагат съображения за това, а именно:

Сочи се съдебна практика решение №27 от 28.02.2013г. на ВКС по т.д. №410/2012г. на II т.о., ТК, в което е посочено, че намерението за *** от страна на длъжника, представлява мисъл и желание да се направи нещо във *** на кредитора. *** на кредитора има тогава, когато чрез извършеното правно действие, длъжникът създава пречки за удовлетворяване вземането на кредитора. Тъй като процесните разпоредителни сделки са възмездни, достатъчно било намерението за *** на интереса на публичния взыскател да е налице у продавача, който има качеството и на длъжник.

Твърди се, че в конкретния случай при хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, са извършени разпоредителните сделки, от които ответникът не е реализирал действителната

пазарна цена на отчуждените си имущества, а е продал същите за минималната изискуема по закон такава, а именно по данъчната им оценка, като получената от него продажна цена, не е изразходена целенасочено за погасяване на публичните му задължения, а напротив - сделките са използвани като „оправдание” за длъжника в бъдеще, че не разполага с никакво недвижимо имущество, което може да послужи за погасяване на задълженията му. По част от процесните сделки се твърди, че продажната цена е получена в брой преди сделките, когато е било възможно, съгласно Закона за ограничаване на плащанията в брой и то умишлено, тъй като на длъжника му е било известно, че банковите му сметки са запорирани още с налагането на предварителни обезпечителни мерки, съгласно Постановление от 30.12.2016 година. Твърди се, че по останалите сделки, по които се твърди, че парите са преведени по банка, ако въобще са били преведени, длъжникът явно бил откривал нови банкови сметки, като бил целял да заобиколи вече запорираните си такива, тъй като по тях не били постъпвали плащания. Всичко това водело до извода, че същият не само е нямал намерение да покрие публичните си задължения с получените от продажбата средства, но напротив той бил опитал да ги укрие и в този смисъл да увреди интересите на кредиторите си като цяло и на публичния взыскател, в частност. Твърди се, че намерението му за ***, според ищеца, би се доказало и от попълнените от лицето декларации по чл.264, ал.1 от ДОПК, където навярно било заявено, че няма изискуеми публични задължения. Цялото поведение и действия на ответника през годините от установяване на публичните му задължения и образуването на изпълнителното производство за тяхното събиране, до настоящия момент, свидетелства, според твърденията на ищеца, за едно целенасочено, умишлено „самолишаване” от притежаваните от него имуществени права, с една единствена цел - да се осуети възможността на държавата да насочи принудително изпълнение върху тях. С разпоредителните сделки, предмет на настоящото дело, данъчно задълженото лице, което трябва да изпълнява точно и добросъвестно задълженията си към фиска, съзнателно, целенасочено било намалило дълготрайните си материални активи и с това възможностите си да погаси процесните публични задължения. В тази хипотеза се твърди, че увреденият публичен взыскател е правоимащ да обезпечи реалното изпълнение на държавното вземане, като поиска да бъдат обявени от съда за относително недействителни отчуждителните сделки спрямо държавата.

Излагат се съображения, че действията с цел *** интересите на държавата по т.5 и т.6 са извършени след връчването на заповедта за възлагане на Ревизия № Р- 16001616004578-020-001 на 11.07.2016г. и след изготвяне на Ревизионния акт № Р-16001616004578-091-001/17.02.2017г., връчен на ЗЛ на 23.02.2017 г., с който са установени публични задължения в размер на 447 600,00 лв. за осигурителни вноски по ЗДДФЛ, ДОО, НЗОК и ДЗПО - УПФ, т.е. сделките били сключени и след установените публични задължения, което категорично свидетелства, според ищеца, за намерение от длъжника да се увреди публичния взыскател.

По аргумент от горното ищецът твърди, че така описаните фактически състави пораждаат правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо Държавата на извършените сделки.

На следващо място ищецът твърди, че видно от предприетите в хода на изпълнителното дело обезпечителни и изпълнителни действия и последвалото пълно проучване на имущественото състояние на задълженото лице, същото не разполагало с друго недвижимо имущество, върху което да бъде насочено принудително изпълнение. В тази насока се твърди, че задълженото лице не правило доброволни вноски за погасяване на задължението си, както и че по задълженията установени с РА текат и лихви. Поддържа се, че всичко изложено мотивира извода, че с въпросните разпоредителни сделки е нанесена **** на вискателя в лицето на Държавата, като е осуетена единствената възможност да бъде погасена съществена част от публичните задължения.

Във връзка с изложеното се моли, съда да постанови решение, с което да бъдат обявени за недействителни следните сделки:

по нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №154, том 37 с дв. вх. рег. № **** г., с който С. А. Р., ЕГН ***** е продала на „С. Р. А.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следните свои собствени недвижими имоти, а именно:

- Поземлен имот с идентификатор № ** по кадастрална карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П., одобрени със заповед РД-18- 119/30.06.2017г. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот - с. Р., местност „Т.К.“, целия с площ от 5219 кв.м., трайно предназначение на територията - Земеделска, начин на трайно ползване - Нива, категория на земята при неполивни условия – 9**

Поземлен имот с идентификатор №** по кадастрална карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П., одобрени със заповед РД-18- 119/30.06.2017г. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот - с. Р., местност „К.“, целият с площ от 7269 кв.м.**

Поземлен имот с идентификатор № ** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П. одобрени със заповед РД-18- 119/30.06.2017г. на ИД на АГКК с адрес на поземления имот - с. Р., местност „Б.З.“, целият с площ от 870 кв.м.**

Поземлен имот с идентификатор № ** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П. одобрени със заповед РД-18- 119/30.06.2017г. на ИД на АГКК с адрес на поземления имот - с. Р., общ. П., местност „К.“, целият с площ от 3000кв.м.**

Съобр. нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №152, том 37 с дв. вх. рег. № **** г. С. А. Р., ЕГН ***** е продала на „С. Р. А.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следния свой собствени недвижим имот, а именно:

- 1/2 (една втора) ид. част от поземлен имот с идентификатор № **** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Ч., общ. П., одобрени със заповед РД-18-165/04.08.2017г. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот - с. Ч., местност „Г.Ч.“, целият с площ от 10969 кв.м.**

1. Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт № 100, том 3 с дв. вх. рег. № **** г. С. А. Р., ЕГН ***** е продала на „Т.ДЖ.Т.“ ЕООД, представлявана от управителя С. А. Р. следните свои собствени недвижими имоти, а именно:

-имот №** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П., ЕКАТТЕ ****, в местността „Б.З.“, с площ на имота 2706 дка., категория пета,с начин на трайно ползване - стопански двор, при съседни на имота: имот № ****-М. п на община П. П.М., имот № **** - стопански двор на С. Р., „А.“ ЕООД, имот № **** - стопански двор на С. А. Р., ведно с построената в имота сграда-сушилня със застроена площ от 329 кв.м.**

- Имот с номер **** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П., ЕКАТТЕ ****, в местността „Б.З.“ с площ на имота от 4397 кв.м., с начин на трайно ползване - стопански двор, при съседни на имота: имот № **** - стопански**

двор на С. А. Р., имот № **** - стопански двор на С. Р. А. ЕООД, имот № 000400-полски път на Община П., имот № ***** - М. п на община П., ведно с построената в имота сграда- навес със застроена площ от 727 кв.м.

Прави се искане при условията на евентуалност ако първите искиове не бъдат уважени, съдът да постанови решение, с което да бъдат обявени за недействителни по отношение на държавата сделките, сключени по описаните нотариални актове от т.1- т.4, **на осн. чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК** - поради това, че сделките са извършени във **** на публичния възискател.

Прави се искане да се постанови решение, с което да бъдат обявени за недействителни по отношение на държавата на основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК сделките: съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №5, том 2 с дв. вх. рег. №***** г. С. А. Р., ЕГН ***** е продала на „Е.А.“ АД, представлявана от изпълнителния директор Г. В. К., чрез пълномощника си С.К. С.а, собствения си недвижим имот, находящ се в землището на село Р., общ. П. , а именно:

- **Поземлен имот е идентификатор №****** по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Р., общ. П., одобрени със Заповед РД-18- 119/30.06.2017г. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот - с. Р., местност „З.л.“, целият с площ от 4178 кв.м., трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория на земята при неполивни условия-4, стар идентификатор-няма, номер по предходен план-*****.

Сочи се, че съгл. нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №47, том 12 с дв. вх. рег. № **** г. С. А. Р., с ЕГН ***** е продала на „Е.А.“ АД, представлявана от изпълнителния директор Г. В. К., чрез пълномощника си С.К. С.а, собствените си недвижими имоти,

находящи се в землището на село Р., общ. П., а именно:

- **Поземлен имот № ***** по плана на селото, ЕКАТТЕ ***** , площ 4,072 дка, начин на трайно ползване - нива, осма категория, находящ се в местността „К.“;
- **Поземлен имот № ****** по плана на селото, ЕКАТТЕ ***** , с площ 4,872 дка, начин на трайно ползване - нива, четвърта категория, находящ се в местността „Г.К.“;
- **Поземлен имот № ******* по плана на селото, ЕКАТТЕ ***** , с площ 4,072 дка, начин на трайно ползване - нива, осма категория, находящ се в местността „К.“;
- **Поземлен имот № ******* по плана на селото, ЕКАТТЕ ***** , с площ 4,957 дка, начин на трайно ползване - нива, осма категория, находящ се в местността „Т.“.

Прави се искане за присъждане на направените по делото разноски, представляващи *****ско възнаграждение за осъществената процесуална защита.

На основание чл.39, ал.1 от ГПК, ищецът прави искане всички призовки и съобщения по делото да бъдат връчвани на: ТД на НАП П., с адрес гр.П., ул. „С.“ №***.

Представени са писмени доказателства.

Прави се и искане да бъде задължена нотариус Н.И. рег. №679 на НК да предостави копия на декларациите на С. А. Р., с ЕГН ***** , по реда на чл. 264, ал. 1 от ДОПК по осемте сделките сключени пред нотариуса, вкл. и пред нотариус по заместване при Н.И..

Направено е искане да бъде назначена съдебна експертиза със задача вещото лице, след като се запознае с материалите по делото, да установи има ли данни в счетоводството на „С. Р. А.“ ЕООД, „Т.Д.Ж.Т.“ ЕООД и „Е.А.“ АД за реално плащане на цените по всички

гореописани сделки.

В срока по чл.367 от ГПК са постъпили и писмени отговори.

Постъпил е писмен отговор от С. А. Р., ЕГН *****, с адрес гр.П., ул."К."№*, чрез пълномощника й адв. О. А. Д., от АК – П., с който се оспорват предявените от ищеца искове по основание и размер с твърдения, че същите са изцяло неоснователни.

На първо място в отговора се излагат съображения за това, че за да бъде уважен отменителният иск по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК, е необходимо да са налице кумулативно следните предпоставки, а именно сделка, извършена с намерение да се увреди публичният взискател, сключена между свързани лица след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. Твърди се, че публичното вземане, по което ищецът се явява кредитор, следва да е установено с влязъл в сила ревизионен акт или влязло в сила решение, както и че в тежест на ищеца е да установи наличието на фактическия състав. В тази насока се сочи и задължителната съдебна практика, постановена по реда на чл.290 от ГПК, а именно решение №166 от 30.12.2009г. по т.д.№430/2009г., II т.о. на ВКС; решение №436/22.12.2011 г. по гр. дело № 308/2011 г. на III г.о. на ВКС и Решение №228/20.12.2010 г. по гр. дело №530/2010г. на II т.о. на ВКС. Поддържа се, че съгласно цитираната задължителна практика на ВКС, когато на лицето не е връчен ревизионен акт, респ. заповед за възлагане на ревизия, то задълженията не са установени по окончателен начин и не са налице предпоставките за уважаване на отменителния иск. По тези съображения се твърди, че в настоящият случай не били налице горните предпоставки по отношение на посочените в исковата молба нот.акт №5, том II от дата 23.01.2018г., относно ПИ с идентификатор ****, с.Р., общ.П., с който С. Р. е продала процесния недвижим имот на „Е.А.“ АД.

С отговора на исковата молба се прави възражение за изтекла погасителна давност досежно предявените искове.

Твърди се, че недействителността по чл.216 ДОПК се релевира с иск, предявен от публичен взискател или публичен изпълнител, който се разглежда по реда на ГПК. Искът се родеел с иска по чл. 135 от ЗЗД, както и с исковете за попълване на масата на несъстоятелността - чл.646 и чл.647 от ТЗ, тъй като правният ефект бил същият, а именно относителна недействителност по отношение на кредитора, който в случая бил държавата. Посочва се, че решенията, с които се обявява недействителност, имали конститутивен характер, както и че характерните особености на правото по чл.216 от ДОПК го определяли като преобразуващо право.

Излагат се и съображения относно това, че потестативните права се погасявали по давност, а където не е посочен срок, това била общата петгодишна давност. Цитира се разпоредбата на чл. 110 от ЗЗД, съгласно която с изтичане на петгодишна давност се погасявали всички вземания, за които законът не предвиждал друг срок. Поддържа се, че погасителната давност се прилагала не само за вземания, но и към облигационни субективни права, и също така и че давностният срок за упражняване на потестативните права започвал да тече от възникването им, тъй като те могли да бъдат упражнени незабавно. Принципът, върху който почиват разрешенията на чл.114 от ЗЗД бил, че давностният срок започвал да тече от момента, в който се поражда правото на иск, а в хипотезата на настоящия правен спор - от датата на сключването на сделката, чиято относителна недействителност се иска. В подкрепа на горното се излагат и твърдения, че според утвърдената практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 от ГПК, искът по чл.135 от ЗЗД, който безспорно бил сходен с иска по чл.216 ДОПК, се погасявал с изтичане на петгодишната давност съгласно чл.110 ЗЗД, като началото на давностния срок започвал да тече от извършване на **** действие, т.е. със сключването на разпоредителната сделка. /Сочи се съдебна практика -Решение № 311/16.04.20 г. по гр.д.№ 308/2009г., IV г.о. на ВКС, Решение № 7/26.01.2012г. по гр.д.№ 456/2011г. на III г.о. на ВКС, Решение № 147 от 25.07.2016 г. на ВКС по гр. д. № 645/2016 г., III г. о., ГК, на ВКС, Решение № 38 от 24.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1348/2010 г., IV г. о.,

ГК на ВКС./ В тази насока се твърди и че давността за обявяване на относителна недействителност на увреждащата сделка тече от момента на сключването ѝ, като от този момент възниква правото на ищеца на иск за обявяване на тази недействителност и претенцията се погасявала с изтичането на 5-годишна давност по чл. 110 от ЗЗД.

Твърди се, че по отношение на имот с №****, с.Р., ведно с построената в него селскостопанска сграда - склад за зърно със силос с площ от 599 кв.м. и имот с №****, с площ от 2.397 дка, с.Р., ведно с построената в него двуетажна сграда с площ от 225кв.м., и РЗП от 450кв.м., били погасени по давност, тъй като сделката била сключена на 19.10.2016г., а исковата молба била депозирана в Окръжен съд – П. с вх.№****г., т.е. след изтичане на 5-годишния срок от извършване на сделката.

Прави се искане този иск да бъде отхвърлен, като погасен по давност.

Сочи се, че отхвърлянето на заявления в исковата молба като първи по ред иск по чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК щял да наложи разглеждане и на евентуално съединената претенция по чл.216, ал.1, т.4 ДОПК, като възражението за изтекла давност на предявените искове било основателно и по отношение на евентуалната претенция. Твърди се, че фактическите състави на главната и евентуалната претенции имали общи предпоставки, а именно, че сделката между ответниците била сключена след датата, на която на С. Р. е връчена заповедта за възлагане на ревизия. Твърди, че този иск се явява погасен по давност като предявен след изтичането на петгодишния срок по чл.110 ЗЗД, тъй като исковата молба била депозирана в съда след 15.02.2022г.. Страната счита, че евентуалният иск следва да бъде отхвърлен без да се обсъжда въпроса за наличието на останалите предпоставки от фактическия състав на чл.216, ал.1, т.4 ДОПК на посоченото основание.

На трето място ответникът прави възражение по отношение на твърдението на ищеца, че към 04.01.2022г. били налице изискуеми задължения на С. Р. в размер на общо 560 490,94 лв., като се излагат съображения относно това, че голяма част от тези задължения били установени с РА №р-16001616004578-091-001/17.02.2017г. като в тази насока следвало да се посочи, че към настоящия момент цитирания РА не бил влязъл в законна сила, тъй като е предмет на обжалване, за което е образувано адм.д.№2140/2019г. по описа на Административен съд – П..

Прави се искане и за оставяне без уважение на искането до Нотариус Н.И. да представи копия от декларациите подписани от С. Р., доколкото тези декларации и съдържащата се в тях информация нямали никакво отношение към разглеждания в настоящото производство правен спор. Поддържа се, че в тежест на ищеца е да докаже качеството си на кредитор, както и на останалите предпоставки за уважаване на предявените искове, а поисканите декларации не съдържали информация относно предпоставките за уважаването, затова доказателственото искане се явявало неотносимо към спора.

Постъпил е и отговор на исковата молба от **ответника „СР А.” ЕООД с ЕИК ******* представлявано от управителя С. А. Р., с ЕГН*****, с адрес гр.П., ул."К." №* ет.*, ателие **, чрез процесуалния представител адвокат Х. Е. В. – САК. В отговора се излагат твърдения, че претенциите са неоснователни и недоказани. Соци се, че изложението на исковата молба е бланкетно с общотеоретични съображения и не доказвало по същество основателността на претенциите на ищеца, както и че били налице предпоставките за основателността на предявените отменителни искове на основание чл.216 ДОПК. Поддържа се, че са предявени искове на основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, въпреки че на места в исковата молба само бланкетно се споменавала разпоредбата на чл.216 от ДОПК.

Твърди се, че за да са налице и за да е изпълнен фактическият състав на чл.216 ал.1, т.4

от ДОПК, трябвало длъжникът по едно установено публично задължение, след датата на установяването му или след датата на връчване на заповедта за ревизия, да е извършил разпоредителни действия със свое имущество с намерение да увреди публичния вискател, като този фактически състав пораждал правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо държавата на съответните сделки или действия. В тази насока се сочи, че публичното вземане, по което ищецът по специалния отменителен иск се явява кредитор и следвало да е установен с влязъл в сила административен акт, респ. влязло в сила съдебно решение. За да се прогласи за недействителна по отношение на публичния вискател в хипотезата на чл.216 ал.1, т.4 от ДОПК сделката трябвало да е извършена с намерение да се увреди публичния вискател, т.е. елемент от фактическия състав на посочената правна норма е намерение за *** на публичния вискател - кредитор. В тежест на ищеца било да установи наличието фактическия състав по чл.216 ал.1 т.4 от ДОПК, пораждащ правото на иск за обявяване на относителна недействителност спрямо *** на съответните действия и сделки. Посочва се, че законът санкционира тези действия, които са били предназначени за да **** публичния вискател, като намерението за *** трябва да бъде установено. В хипотезата на чл.216 ал.1. т.4 ДОПК то не се предполагало, а подлежало на доказване. *Посочва се Решение № 436 от 22.12.2011 г. на ВКС по гр. д. №308/20 г.*

На основание чл.110 от ЗЗД се прави възражение за изтекла погасителна давност срещу заведените отменителни искове в искова молба срещу сделките, описани в нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ - П. под акт №139, том 32 с дв. вх. рег.***** г. – съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №139, том32 с дв. вх. рег. № ***** г. С. Р. била продала на „С. Р. А.“ ЕООД следните недвижими имоти, находящи се в землището на село Р., общ. П., а именно: **имот с номер ****** по картата на възстановената собственост на с. Р., общ. П., ЕКАТТЕ ***** , в местността „Б.3." с площ на имота от 5009дка и **имот с номер ****** по картата на възстановената собственост па с. Р., общ. П., ЕКАТТЕ ***** , без посочената местност, съгласно представена скица, е площ на имота от 2397 дка.

Възразява се и относно изтеклата погасителната давност по отношение на правото на държавата на отменителни искове по чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, тъй като от момента на извършване на някои от атакуваните сделки били минали повече от 5 години.

Претендира се по отношение на искането за недействителност на сделките, описани в следния нотариален акт, че е изтекла погасителната давност, а именно: Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-Пазарджик под акт № 139, том 32 с дв. вх. Рег. № ***** г.

Твърди се, че началният момент на давността е датата 19.10.2016 г. когато са извършени сделките, а крайният момент на давността 19.10.2021 г. В тази насока се сочи, че исковата молба е заведена на 15.02.2022 г., т.е. след изтичане на погасителната давност за погасяване на правото за предявяване на отменителни искове по чл.216 от ДОПК.

Поддържа се, че според утвърдената практика на Върховния съд, потестативните права се погасяват по давност, като приложима била общата петгодишна давност.

Цитира се разпоредбата на чл.216 от ДОПК, съгласно която е налице изискване отчуждителните действия да са извършени след датата на установяване на публичното задължение. За да е приложима посочената норма било необходимо да е налице установено публично задължение, а според разпоредбата на чл.162 ал.2 от ДОПК публични са държавните вземания за данъци, включително акцизи, митни сборове, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета, за държавни и общински такси, за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи, по влезли в сила наказателни постановления и др.

Ответника е взел становище, относно доказателственото искане за задължаване на нотариус Н.И. рег. №*** да предостави копия на декларациите на С. А. Р., по чл. 264, ал. 1 от ДОПК по осемте сделки сключени пред нотариуса, вкл. и пред нотариус по заместване при Н.И., като се изразява становище, че е неотносимо и недопустимо по настоящото съдебно производство. Ищецът не посочвал какви точно обстоятелства ще доказва по спора и какво отношение имат същите към предмета на настоящото дело, поради което се прави искане за отхвърляне на това доказателствено искане като неотносимо към предмета на спора.

В тази връзка от страна на ответника се представят удостоверения по чл.87, ал.6 от ДОПК, че продавачът С. Р. и купувачът „С. Р. А.“ ЕООД на сделките по нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №139, том 32 с дв. вх. рег. № ***** г. към 13.09.2017г. нямат публични задължения.

Въз основа на гореизложеното се прави искане съдът да се произнесе със съдебно решение, с което да отхвърли предявените иски като неоснователни и недоказани.

Представени са писмени доказателства, като се моли да бъдат приети от съда като доказателства.

Постъпил е и писмен отговор от „Е.А.“ АД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.С., ул.,К.Ш. №* със съдебен адрес гр.С., ул. „Лъчезар Станчев“ №*, С.Б.Т., кула * ет.** представлявано от Г. С. Г. – прокурист, с който се твърди, че предявената искова молба е редовна и допустима, но неоснователна по отношение на заведените иски срещу дружеството, поради това че „Е.А.“ АД е публично дружество по смисъла на чл.110, ал.1, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа („ЗППЦК“) и едновременно с това е и финансова институция съгласно чл.3а от Закона за кредитните институции, с предмет на дейност: *„Отпускане на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства и финансов лизинг.“* Регистрираният капитал на дружеството в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел („ТРРЮЛНЦ“) бил в размер на 36 629 925 лв. Надзорните органи, регулиращи дейността на дружествата, са финансов надзор и Българската народна банка. Твърди се, че дружеството предоставя финансиране на земеделски производители и търговци за покупка на земеделски земи чрез финансов лизинг. За целта се подписвал договор за финансов лизинг на земеделски земи и общи условия към

него, които уреждат основните правила във връзка с възникналото правоотношение. Заявените от лизингополучателя и впоследствие одобрени за финансиране от дружеството земеделски земи се индивидуализирали в съответното Приложение, представляващо неразделна част от Договора за финансов лизинг на земеделски земи. Въз основа на подписаното приложение Дружеството закупувало заявената земеделска земя, като след придобиването ѝ, по силата на сключения Договор за финансов лизинг на земеделски земи, предоставяло владението на земята на съответния лизингополучател. Последният, от своя страна, заплащал на дружеството ежегодно лизингова вноска за ползваните земи. След заплащане на всички лизингови вноски и изтичане на погасителния план към съответното Приложение, собствеността върху земеделските земи, предмет на лизинга, се прехвърляла от дружеството на лизингополучателя с договор за покупко-продажба, обективиран във формата на нотариален акт съгласно изискването на чл.18 от ЗЗД. Именно във връзка със сключен договор за финансов лизинг на земеделски земи и подписано Приложение към него и в изпълнение на своите задължения Дружеството било придобило от С. А. Р. подробно описаните в исковата молба в т. 5 и т. 6 общо 5 броя недвижими имоти, находящи се в землището на с. Р., общ.П., обл. П..

Твърди се, че в разрез на твърдяното от ищеца в исковата молба поземлени имоти, придобити с нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти от 27.04.2017г., вписан в Служба по вписванията - гр. П. с вх. рег. № 3619 от 27.04.2017 г., акт №46, том 12, дело 1654/2017 г., и с нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот от 23.01.2018г., вписан в Служба по вписванията - гр.П. с вх. рег. № **** г., акт № 5, том 2, дело 161/2018 г., били закупени на реални и пазарни цени след извършена оценка от експерт-оценителите на дружеството. Сумите, които са били преведени от дружеството по посочените в деня на сделките от продавача банкови сметки, били както следва: - 10 664 лв. за сделката, осъществена на 27.04.2017г., и 2089 лв. за сделката, осъществена на 23.01.2018 година. Видно било от представените по делото копия на нотариални актове, че имотите не били закупени на минимално изискуемите по закон цени, а именно - 1 264.68 лв. за сделката, осъществена на 27.04.2017 г., и 565.90 лв. за сделката, осъществена на 23.01.2018 г., чийто размер се установявал лесно от представените удостоверения за данъчни оценки по покупко-продажбите. В тази връзка твърдението на ищеца, че земеделските земи били продадени умишлено на цена, равна на данъчните им оценки, с цел държавата да бъде ошетена, се твърди, че не кореспондирала е действителността, а напротив – ответникът счита, че чрез продажбата на имотите на пазарни цени продавачът С. А. Р. вероятно е реализирала дори печалба (установимо при сравнение на цените на придобиване на имотите от предхождащите нотариални актове) и следователно с тези нейни действия не можело да се направи обоснован извод, че продавайки процесиите недвижими имоти на дружеството е извършила сделките с намерение да увреди, който и да е било от нейните кредитори, в това число и публични вискатели. С оглед на това ответникът счита, че една от кумулативно необходимите предпоставки за уважаването на исковете по чл.216, ал. 1, т.4 от ДОПК, а именно - субективният елемент (намерението на длъжника за *** на кредитора му), не е осъществена, тъй като намерението за *** трябва да бъде установено, като то не се

предполага, а подлежи на доказване и доказателствената тежест е за ищеца.

На следващо място ответникът твърди, че дружеството не следвало да бъде санкционирано с обявяването на сключените от него сделки за относително недействителни, поради това, че то се явява трето добросъвестно лице по смисъла на чл.135, ал. 1 от ЗЗД, уреждащ П. иск, чийто иск съгласно теорията и константната съдебна практика се родее с иска по чл.216 от ДОПК, като последният е негова разновидност и отговаря на същите характеристики. Тази добросъвестност била лесно доказуема с оглед на обстоятелството, че дружеството било извършило всички необходими проверки, за да бъде обезпечено от бъдеща евикция при закупуването на процесните имоти. Една от тези проверки била свързана с проверката на собствеността на земята, като съгласно направените електронни справки от Агенцията по вписванията за имотите в деня на придобиването им (17.04.2017 г. и 18.01.2018 г.), които се представят с настоящия отговор, за същите не било имало каквито и да било вписани вещни тежести (още по-малко пък наложени възбрани от публичния изпълнител с постановлението за налагане на обезпечителни мерки), за да бъде узнато обстоятелството, че срещу С. А. Р. са предприети изпълнителни действия.

Поддържа се, че е общоизвестно, че установените публични задължения на едно лице не се вписват в публичен регистър, а се връчват с индивидуалните административни актове на техните адресати, поради което информацията за тях не е публична. Възможността всяка покупко-продажба да бъде атакувана, защото продавачът в определен момент е длъжник на Държавата, респективно общината, всъщност криел сериозна опасност за купувачите, които нямало как да знаят за тези факти. Това тълкуване на закона от страна на ищеца, извършено с исковата молба, според ответника би внесло една несигурност в гражданския и търговския оборот, което страната счита, че противоречи изцяло на волята на законодателя при съставянето на нормата по чл.216 от ДОПК. В противен случай всеки един приобретател, въпреки своята добросъвестност, би бил поставен в положение да отговаря за чуждо недобросъвестно поведение, без да е в състояние дори да противопостави възраженията си за своята добросъвестност.

Твърди се, че следвало да бъде отчетен и фактът, че при осъществяването на сделките за покупко-продажба на процесните имоти С. А. Р. е подписала декларации по чл. 264, ал.1 от ДОПК пред съответния нотариус, с които вероятно е декларирала, че *„няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски“*, тъй като в противен случай сделките не биха били изповядани. Този факт, ведно с гореописаните твърдения, според ответната страна, потвърждавал още веднъж добросъвестността на дружеството при закупуването на спорните земеделски земи и въз основа на това ответникът счита, че тук отново не може да се твърди да има каквото и да било намерение за *** на държавата от страна на дружеството, поради което това обстоятелство обуславяло само по себе си неоснователността на така предявените отменителни искове срещу дружеството.

На следващо място се сочи също, че и друга предпоставка не е налице, за да бъдат уважени така предявените искове с исковата молба, а именно предпоставката, свързана с

установеното публично задължение на длъжника. Цитира се задължителната съдебна практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 от ГПК (Решение №166 от 30.12.200 г. по т. дело № 430/2009 г., II т.о. на ВКС и Решение № 436/22.12.2011 г. по гр. дело № 308/2011 г. на III г.о. на ВКС), според която публичното вземане следва да е установено с влязъл в сила административен акт, респ. влязло в сила съдебно решение. В настоящия случай ищецът изрично посочвал, че ревизионният акт, въз основа на който се твърди, че са установени задължения на С. А. Р., е предмет на обжалване в друго производство пред Административния съд - гр.П.. Следователно към днешна дата публичното задължение на продавачът-ответник не било все още доказано и ликвидно.

С оглед на горните твърдения се прави искане да се постанови решение, с което да бъдат отхвърлени заведените срещу дружеството искове по чл.216, ал.1, т. 4 от ДОПК, като се иска да бъдат обявени за недействителни по отношение на Държавата сключените две сделки на 17.04.2017 г. и 18.01.2018 г. със С. А. Р., отнасящи се за общо 5 (пет) броя недвижими имоти (земя).

Прави се искане за присъждане на разноски пред настоящата инстанция, в т. ч. и юрк. възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Към отговора на исковата молба се представят писмени доказателства.

Предявените искове са с правно основание чл.чл.216, ал.1 т.6 от ДОПК и евентуален по чл. 216, ал.1 т.4 от ДОПК и са процесуално допустими.

Съдът счита, че е компетентен да разгледа настоящия правен спор между страните. Счита, че предявените искове подлежат на разглеждане по реда на Глава Тридесет и втора от ГПК с оглед предмета на спора.

Приемайки, че исковете по чл.216, ал.1 т.6 от ГПК и по чл. 216, ал.1 т.4 от ДОПК са родово и местно подсъдни на ПОС и че същите са допустими, с оглед разпоредбата на чл.374 ал.1 от ГПК, съдът следва да се произнесе по предварителните въпроси и направените от ищеца доказателствени искания.

Представените писмени доказателства от ищеца, следва да бъдат приети.

Следва да бъдат допуснати и направените док.искания, тъй като същите са относими към така повдигнатия правен спор.

Следва да се изиска от нотариус Н.И. рег. №*** на НК да предостави копия на декларациите на С. А. Р., с ЕГН *****, по реда на чл. 264, ал. 1 от ДОПК по осемте сделките сключени пред нотариуса, предмет на спора.

Следва да бъде допуснато изслушването на ССЧЕ по формулираните от ищеца въпроси.

Правната квалификация на така повдигнатия спор е по реда на чл. 216, ал.1, т.6 ДОПК, като в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване наличието на следните материални предпоставки: 1/ наличието на публично вземане на държавата, установено с влязъл в сила акт за установяване на публично вземане, съответно с

влязло в сила съдебно решение, 2/ сключването на сделка след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчване на заповед за възлагане на ревизия, 3/ сделката да е извършена във **** на публичния взискател и 4/ страни по нея да са длъжникът и свързано с него лице.

По евентуалните искове по реда на чл.216 ал.1 т.4 от ДОПК, тежестта на доказване се разпределя отново върху ищеца, като следва да бъдат установени следните материални предпоставки: 1/ наличието на публично вземане на държавата, установено с влязъл в сила акт за установяване на публично вземане, съответно с влязло в сила съдебно решение, 2/ сключването на сделка след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчване на заповед за възлагане на ревизия, 3/ сделката да е извършена с намерение за *** на публичния взискател.

Върху ответниците се разпределя доказателствената тежест върху обстоятелството, че е изтекла погасителна давност, респ. върху всички направени възражения в писмения отговор.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, респ. възражения.

Делото следва да се внесе за разглеждане в о.с.з., с указание, че настоящото определение съдържа проект на доклад.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от ищеца писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА нотариус Н.И. с рег. №679 на НК, в **едноседмичен срок** да представи копия на декларациите на С. А. Р. по чл.264, ал. 1 от ДОПК по следните сделки: нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №**, том 37 с дв. вх. рег. № ****г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под акт №** том 37 с дв. вх. рег. № ***** г. нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №**том 32 с дв. вх. рег. ***** г., Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №****том 3 с дв. вх. рег. №**** г. , нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в СВ-П. под №*, том II с дв. вх. рег. №**23.01.2018г., и нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в СВ-П. под акт №**, том 12 с дв. вх. рег. №**** г. Във връзка с горното да се изготви писмо, което да се изпрати на нотариуса.

ДОПУСКА изслушването на СИЕ, по задача оформена в исковата молба, като **ОПРЕДЕЛЯ** за в.л. Л.Т., която да се призове.

Указва на ищеца в едноседмичен срок да внесе депозит в размер на 300 лева, по сметка на ПОС за в.л. и гаранции и да представи вносен документ.

На основание чл.154, ал. 1 от ГПК, **УКАЗВА на страните**, че всяка от тях е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, респ. възражения.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 3.07.2023 година от 9.30 часа, за която дата да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от същото да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____